

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *A kenyérszükséglet biztosítása*

Forrás: *Pesti napló*

Bp.

1915 II. 17

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

"1915"

Személy

Helvezám

381.63 "1915"

A kenyérszükséglet biztosítása

A malátagyártás korlátozása — A tengerit is rekvirálni fogják

Két fontos kormányrendelet jelent meg a hivatalos lap mai számában. Az egyik a malátagyártás korlátozásáról szól s mint néhány nap előtt már jelentettük, azt a célt szolgálja, hogy a kenyérpótló anyagul használható árpakészleteket a búzával való keverés céljaira biztosítsa. Ily módon a főleg sörgyártásra és malátakészítésre szolgált árpának jelentékeny része meg fog maradni a kenyérfogyasztás céljaira. És ma a kenyér fontosabb, mint a sör.

A másik rendelet ugyancsak azt a fontos érdeket szolgálja, hogy a jövő aratásig el legyünk látva kenyérrel. Ez a rendelet fölveszi a tengerit is ama mezőgazdasági termények kategóriájába, melyeket az Országos Gazdasági Bizottságnak be kell jelenteni s melyekre nézve e bizottságot a múlt hónapban publikált rendelet értelmében a rekvirálás joga megilleti.

A két rendelet szövegét itt közöljük.

(A malátagyártás korlátozása)

A m. kir. miniszterium a háboru esetére szóló kivételes intézkedésekről alkotott 1912. évi LXIII. törvénycikket és a hadiszolgáltatásokról szóló 1912. évi LXVIII. törvénycikket kiegészítő 1914. évi L. törvénycikk 4. §-a alapján a következőket rendeli: 1. §. Malátagyárakban, valamint a malátát előállításával foglalkozó sörgyárakban 1915. évi február hó 19. napjától fogva az üzemet a már beüzemelt árpának malátává történt feldolgozásával azonnal be kell fejezni. Ezen malátát

mennyiség kitermelésével a további üzem megszüntetendő. 2. §. A kereskedelemügyi miniszter a földművelésügyi miniszterrel Horvát-Szlavonországokra nézve a bánál egyetértőleg azon vállalatoknak, melyek üzemiükben, vagy üzemeikben az 1913—14. évi termelési időszakban termelt malátamennyiség 70 (hetven) százalékát a fentiekben elrendelt üzembeszűntetésig még ki nem termelték, kivételképen és legfeljebb ezen 70 százalék erejéig megengedheti, hogy üzemiüket folytathassák. Azon gyárakra nézve, melyek az 1913—1914. évi termelési időszakban vagy egyáltalában nem voltak üzemben, vagy csak a termelési évad későbbi szakában kezdték meg üzemiüket és termelőképességük 70 százalékának megfelelő mennyiségű malátát a folyó évadban még elő nem állítottak: szintén kaphatnak ily engedélyt a fenti 70 százalékból hiányzó mennyiség erejéig. 3. §. Arról, hogy a 2. §-ban említett engedélyek iránti kérelmekkel egyidejűleg az illető üzemre nézve mely adatokat kell szolgáltatni, a kereskedelemügyi miniszternek a földművelésügyi miniszterrel, Horvát-Szlavonországokra nézve a bánál egyetértőleg kadandó rendelete fog intézkedni. 4. §. Aki a jelen rendelet 1. §-ában megállapított tilalmak bármelyikét megszegi, valamint az, aki a 2. §. alapján nyert kivételes engedélyben megállapított mennyiségen túl állít elő malátát, kihágást követ el és az 1914. évi L. törvénycikk 9. §-a értelmében két hónapig terjedhető elzárással, valamint 600 (hatszáz) koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő. E kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak, mint rendőri büntető bíróságnak, a székesfővárosi államrendőrség működési területén pedig a m. kir. államrendőrségnek hatáskörébe tartozik. Horvát-Szlavonországokban e kihágás miatt az ott érvényes jogszabályok szerint hivatott hatóságok járnak el. 5. §. E rendelet kihirdetése napján lép életbe. Hatálya a magyar szent korona országainak egész területére kiterjed. Budapest, 1915. évi február hó 15-én.

(A tengeri rekvirálása)

1. §. A m. kir. miniszterium által a búzából, rozsból, árpából és zabból meglevő készleteknek az Országos Gazdasági Bizottság részére átengedése tárgyában 1915. évi január 14. napján 240/1915. M. E. szám alatt kiadott rendeletben foglalt szabályok a jelen rendelet 2. §-ában foglalt módosítással megfelelően kiterjesztetnek a tengeriből és az idézett rendeletben nem említett egyéb mezőgazdasági terményekből meglevő készleteknek bejelentésére, feltárására és az Országos Gazdasági Bizottság részére való átengedésére. Azt, hogy olyan mezőgazdasági terményért, amelynek legmagasabb ára hatóságilag megállapítva még nincsen, a birtokos az Országos Gazdasági Bizottság részére való átengedésnél milyen árat követelhet, külön rendelet fogja megállapítani. 2. §. A m. kir. miniszterium 1915. évi január 14. napján 240/1915.

M. E. szám alatt kiadott rendeletének 2. §-a akként módosul, hogy az abban említett határidő, amelyen belül a birtokos az igényelt készletet a földművelésügyi miniszter vagy meghatalmazottja által kitűzött időpontban a kijelölt legközelebbi vasuti vagy hajóállomásra szállítani köteles, négy hét helyett három hónapban állapítatik meg. Ugyanez a határidő irányadó a buza-, rozs-, árpa-, tengeri-, burgonya- és rizslizből meglevő készleteknek az Országos Gazdasági Bizottság részére az 1915. évi január 28. napján 422/1915. M. E. szám alatt kiadott rendelet 1. §-a értelmében való átengedésénél is. 3. §. A földművelésügyi miniszter felhatalmazhatja az Országos Gazdasági Bizottságot, hogy az 1915. évi március 1. napjáig tengerit szabad ézből azoktól, akik készleteiket erre a célra önként felajánlják, a földművelésügyi miniszter által meghatározandó olyan áron is vásárolhasson, amely

vetel eljárása a földművelésügyi miniszter által ki-
bocsátandó felhívásnak megfelelően bejelenti, a
készletet a bejelentéstől kezdve az Országos Gaz-
dasági Bizottság által megvettnék kell tekinteni és
a birtokos köteles a bejelentett készletet Országos
Gazdasági Bizottság részére a 240/1915. M. E.
számu rendeletnek és a jelen rendeletnek értel-
mében megőrizni és átszolgáltatni. 4. §. A jelen
rendelet kihirdetésének napján lép életbe. Hatálya
Horvát-Szlavonországokra nem terjed ki. Buda-
pest, 1915. évi február 15. napján.

*a tengerinek a 8682/1914. M. E. számu rendelet
értelmében hatóságilag megállapított legmagasabb
árát meghaladja.* Ilyen eladásoknál a földművelés-
ügyi miniszter által meghatározott árat kell a
tengeriért követelhető legmagasabb árnak tekinteni.
Ha a birtokos a tengeriből meglevő készletét az
Országos Gazdasági Bizottság részére való meg-